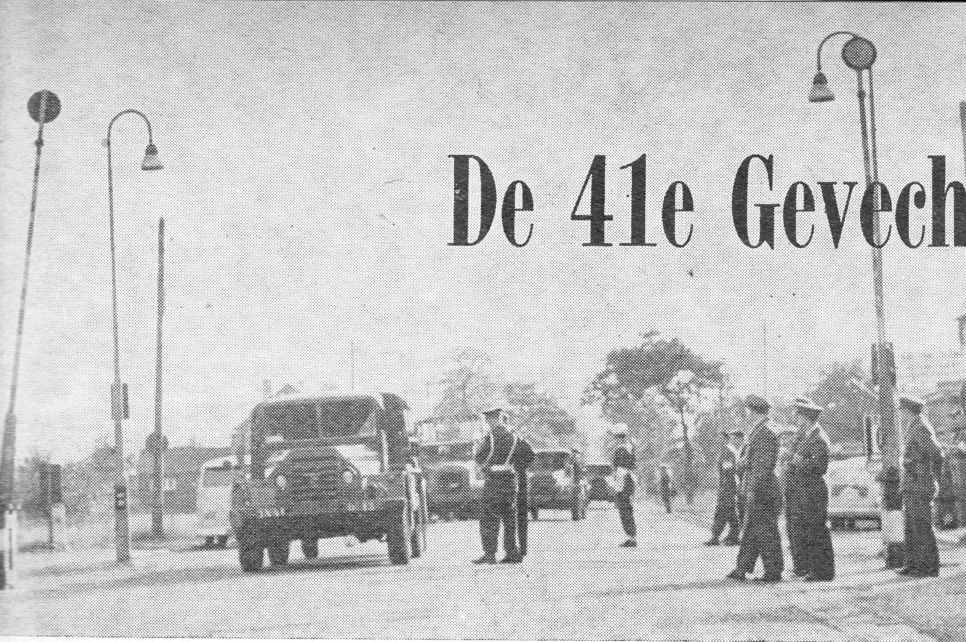

De 41e Gevechtsgroep terug uit

41 BS aan de Nederlands-Belgische grens

BRUIINVERBRANDE glunderende koppen, staken uit de jeeps en DAF's, die maandagmiddag 12 oktober bij de Bergeijkse barrière, Zuid van Valkenswaard, over de Nederlandse grens daverden: de 41e Gevechtsgroep, het eerste onderdeel van 4 Div dat in La Courtine ging oefenen, keerde op deze prachtige herfstdag terug naar de vredesgarnizoenen.

Kolonel Christan, de gevechtsgroepcommandant, die met zijn jeep even vooruit was gereden, stapte bij de marechaussee-post uit en net had hij zijn eerste pijp op Nederlandse bodem gestopt, toen op de minuut af — om 14.42 — de eerste onderdelen van 41 Bataljon Stoottroepen langs stoven.

„**H**ET is allemaal prima gegaan”, vertelde de kolonel. „Zowel het transport heen als de weg terug leverden geen moeilijkheden op. Natuurlijk waren er een paar kleine storingen, maar we kwamen met alle voertuigen in La Courtine aan en ook nu is er geen voertuig achtergebleven. In Auxerre was er een kleine aanrijding doordat er op de kletsnatte weg plotseling geremd moest worden voor een particuliere wagen, die in de file kwam. Maar er was gelukkig alleen materiële schade. Het oefenprogramma kon vlot worden afgewerkt, dank zij de intensieve voorbereiding en het prachtige herfstweer. We hebben maar een paar dagen regen gehad. Onze militairen lieten een goede indruk achter. Ze vielen bij de Fransen op door hun correcte kleding, door hun gedisciplineerd gedrag ook na de dienst en... door het feit dat zij bij het betalen altijd zorgvuldig het teruggekregen wisselgeld natelden.”

Op de terugweg bleef de gevechtsgroep

de zondag over in het kamp te Mourmelon. De R.K. militairen werden in de gelegenheid gesteld in de prachtige kathedraal van Reims de mis bij te wonen. 's Middags werden er voetbalwedstrijden gehouden, twee Nederlandse militaire elftallen speelden tegen Franse teams, waarbij wij eenmaal verloren en eenmaal gelijk speelden. Verder werden cabaretvoorstellingen georganiseerd en ook werd er een film gedraaid. Niemand behoefde zich te vervelen.

De laatste eenheden van 41 BS waren inmiddels gepasseerd. De MTO, luit. Staalduinen, die aan de staart reed, rapporteerde zijn bc, luit.-kolonel Klaui dat er feitelijk niets te rapporteren viel, alles was precies op tijd de controlepunten gepasseerd: Vijf minuten later kwam de kop van 42 BLJ al in zicht, dat ook met de regelmaat van een uurwerk had gereden. Daarna volgden 43 Batinf. Chassé en 41 Afdva, eveneens zonder uitvallers.

Een paar chauffeurs, die aan de grens

„Wij zouden het niet graag hebben gemist”

moesten wachten, vertelden ons, dat zij na hetgeen in de bladen over La Courtine was geschreven, met lood in de schoenen naar Frankrijk waren getrokken. Het was allemaal bar meegevallen. De algemene opinie luidde: „We zouden het niet graag gemist hebben!”

Frans-Nederlandse dag

DE laatste zaterdag van september was in La Courtine gewijd aan de Frans-Nederlandse wapenbroederschap. In tegenwoordigheid van zeer vele autoriteiten legden generaal Crapelet, commandant

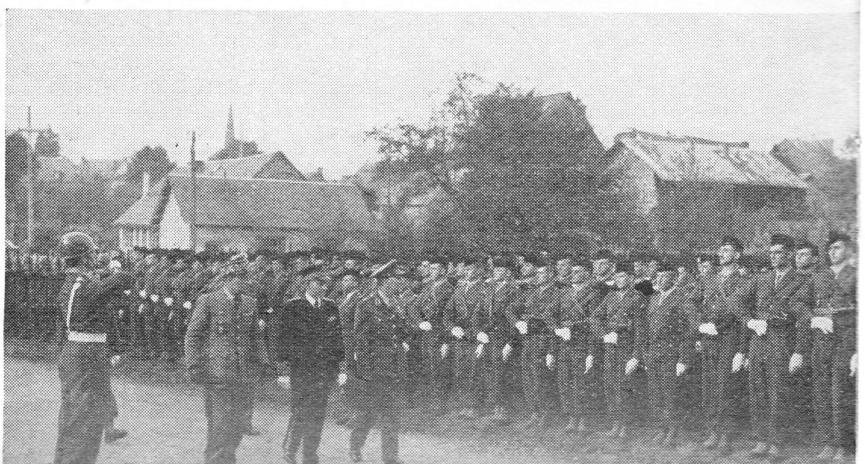
Sigaren deden wonderen

IN een heel klein Frans dorpje werden onze soldaten in het begin niet zo gastvrij ontvangen als overal elders. Totdat de bevelvoerende officier op de gedachte kwam, zowel aan de burgemeester als de secretaris een doosje Nederlandse sigaren te offeren. Toen was het ijs gebroken. Er werd zelfs een dansavond voor de Nederlandse militairen georganiseerd.

Later kwam de gemeente-secretaris, die tevens directeur van het postkantoor was, maar ook de brieven zelf moest rondbrengen, (dat gaat zo in die kleine Franse dorpen) de commandant nog eens bedanken voor het feit, dat de Nederlandse jeeps zulke harde sporen in het terrein hadden achtergelaten, dat hij nu op zijn Solex gemakkelijk de meest afgelegen boerderijen kon bereiken!

De MTO van 41 BS rapporteert zijn bc: geen bijzonderheden, alles oké

Generaal Crapelet, de heer Coiffard en generaal-majoor v. d. Veen inspecteren de Franse troepen voor het gemeentehuis te La Courtine (Foto: majoor Steentjes)

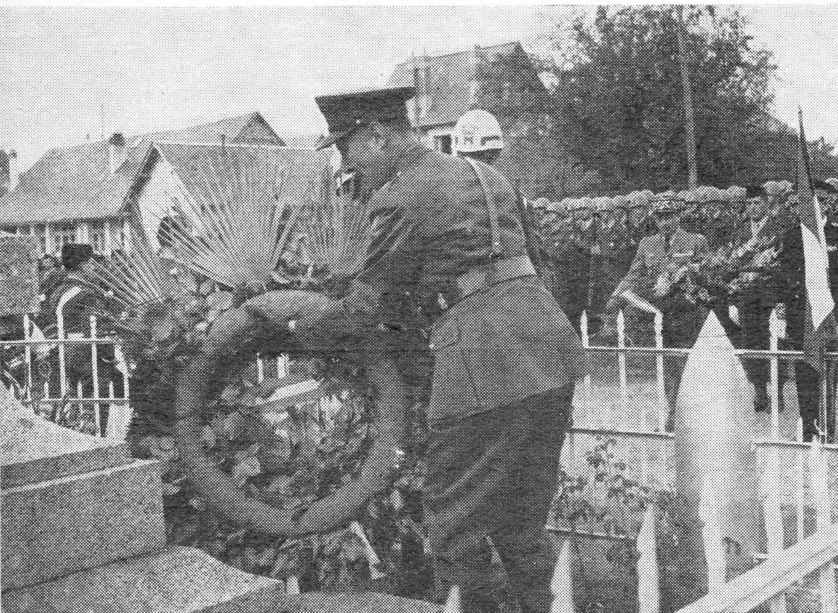

la Courtine

van de Infanterieschool van Saint Maixent, de heer Coiffard, prefect van het dep. Creuse en generaal-majoor v. d. Veen, commandant 4 Div, kransen aan de voet van het monument voor de gevallen nabij het gemeentehuis. Als erwacht stonden hier opgesteld een bataljon leerlingen van de Franse Infanterieschool en een compagnie van 47 Bataljon Menno van Coehoorn, onder commando van kapitein Boekholt. Op het bordes van het gemeentehuis werden hierna vele vriendelijke woorden gesproken.

Uit handen van de prefect van de Creuse ontving generaal-majoor v. d. Veen een

duchtig op de huid te zitten. Maar er dreigde een kink in de kabel te komen. Door onvoorziene omstandigheden werd het uur van gemotoriseerde verplaatsing vervroegd. Kolonel Christan gelastte zijn S 2 zich à la minute van de opdracht te kwijten en per jeep zich te begeven naar de commandopost van het bataljon. Ondanks de snelheid waarmee de order uitgevoerd werd, was het toch 23.15 uur, voordat het luit.-kolonel Van Loon bereikte. Bliksemsnel maakt de commandant een beoordeling van de toestand. Wie moet er gewaarschuwd worden, hoe moet ik dat doen, hoeveel tijd heb ik nog, past mijn verplaatsingsschema dan nog in het grote geheel? De bc besluit naar La Courtine te rijden om de A.A.T. te waarschuwen. Na enig zoeken wordt daar een vaandrig van de A.A.T. gevonden, aan wien de overste de moeilijkheden van het vervroegde vertrek meedeelt.

Generaal-majoor v. d. Veen legt een krans bij het monument voor de gevallen (Foto: majoor Steentjes)

prachtig, in een der beroemde tapijtweverijen van Aubusson vervaardigd erfaniën, met het klaverblad-embleem van 4 Div. Hierna bood de generaal namens de divisie aan de burgemeester van La Courtine, de heer Besse, een mooie smeedijzeren tafel aan, met 15 tegels ingelegd, voorstellende de emblemen van de wapens en dienstvakken der divisie. Deze tafel werd vervaardigd door twee militairen van 41 Td bataljon, sold. I Piket en sold. I Beswerda, die er te Nieuw Millingen 180 uur aan werkten. Als beloning mochten zij de tafel (per Dakota) naar La Courtine brengen.

De plechtigheid, waaraan ook het fanfarekorps der Limburgse Jagers meewerkte, werd besloten met een zeer goed defilé van alle troepen voor de Franse en Nederlandse autoriteiten. Als blijk van erkentelijkheid jegens de Franse kampstaf bood kolonel Christan op de laatste dag vóór het vertrek naar Nederland, namens de 41 Gevechtsgroep aan de commandant van deze staf, majoor Loisy, een smeedijzeren schemerlamp aan.

Enkele flitsen uit het oefengebied

EEN der officieren van 42 BLJ zond ons nog enkele indrukken van de in deze periode gehouden oefeningen: Voor de zoveelste keer was ons bataljon aangewezen om als vijand op te treden. Officieren, onderofficieren en manschappen bereidden zich erop voor hun tegen-speler — 41 Bataljon Stoottroepen —

Hij verwacht een opsomming van onmogelijk op te lossen problemen. Niets van dat alles: een opgeruimd gezicht, een prettig antwoord: „Natuurlijk kan dat, overste, wij kennen uw onderdeel toch. Wij zijn samen hier gekomen!” Alsof het waarschuwen van de chauffeurs en het inpassen van een groot aantal voertuigen in een verplaatsingssysteem kinderspel was.

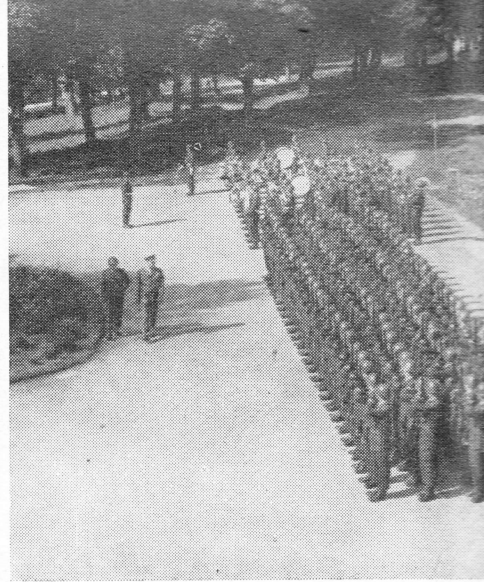
A.A.T., wij hopen nog vele malen van jullie niet genoeg te waarden diensten gebruik te mogen maken!

Reserve-officieren

„Hoe zoudt u zich voelen, als u plotseeling onze betrekking in het drukste gedeelte van het jaar zou moeten overnemen? Neemt u ons dan niet kwalijk, als wij nog niet spoedig ingeschoten zijn. Wij komen om te leren!”

Dit hoorden wij, beroepsofficieren en namen ons voor in de komende dagen onze reserve-collega's het leger en vooral de gevechtsgroep in zijn dagelijkse doen en laten van binnen en buiten te tonen.

Onze verbazing was groot, toen wij na enkele dagen reeds merkten, dat zij in het zadel zaten. Majoor Goedewagen met een S 3 reserve kapitein voert het bataljon door de zware en moeilijke oefening. Majoor Zwartsenberg neemt de taak van de S 2 gevechtsgroep tijdens de moeilijke voorbereiding van het draai-boek op zich en leidt de oefening vanuit

De Chef van de Generale Staf, luitenant-generaal Le Fèvre de Montigny, bracht een officieel bezoek aan La Courtine. Inspectie van de ere-compagnie voor het gebouw van de vaste kampstaf

(Foto: majoor Steentjes)

de gevechtsgroepcommandopost door middel van straalzender, telefoon en berichtenwisseling. Kapitein Van Elshout controleert de keukens der bataljons. Is onverbiddelijk in zijn optreden, wanneer de troep dreigt tekort gedaan te worden. Reserve-officieren, wij hebben dit gewaardeerd. Alleen door uw aanwezigheid was het mogelijk de gevechtsgroepstaf in tweeën te splitsen en alle oefeningen goed te laten verlopen.

Initiatief

„Tankalarm! Tankalarm! Tank...” Zij schreeuwden zich schor langs de linie. De tankaanval komt als altijd bliksemsnel en verrassend. Limburgse Jagers tegen pantser! Een van hen rent met zijn tlv 57 mm naar een verwisselstelling. Geen nood, dat het wapen niet bedoeld is om pantser te doorboren. Vechten zal hij! Als de aanval voorbij is, vraagt een officier hem wat hij heeft gedaan.

„Wel majoor, mijn sergeant was weg. Ik ben toen uit mezelf naar de verwisselstelling gegaan. Straks ga ik maar weer terug naar mijn schuttersput... Heb ik misschien niet goed gedaan?” Weifelend komt de laatste zin eruit.

Je hebt goed gehandeld, Limburgse Jager. Het zou een zwarte dag zijn voor het leger als zijn soldaten geen gezond initiatief meer zouden tonen!

